

ÎNCHEIERE

31 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Tamara Chișca-Doneva
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aria-Grup”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aluminiu Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aria-Grup” cu privire la încasarea sumei,

împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aria-Grup” și s-a menținut hotărârea din 04 ianuarie 2017 a Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 05 iunie 2017, reclamanata SRL „Aluminiu Grup” a depus cererea de chemare în judecată împotriva pârâtei SRL „Aria Grup” cu privire la încasarea sumei.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamanta a invocat că între SRL „Aria Grup” în calitate de cumpărător și SRL „Aluminiu Grup” în calitate de vânzător, a fost încheiat contractul de vânzare - cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015, potrivit căruia vânzătorul s-a obligat să vândă cumpărătorului marfa, iar cumpărătorul s-a obligat să primească marfa și să plătească prețul acesteia.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a menționat că, în pofida faptului că, a executat obligația contractuală de livrare a mărfii, SRL „Aria Grup” a executat parțial obligația contractuală de plată a prețului total al mărfii, fapt prin care s-a format o creanță în sumă de 17 660 lei. Conform prevederilor contractuale, termenul de plată a mărfii a fost stabilit la 30 de zile calendaristice de la data primirii mărfii.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a indicat că, pentru a soluționa litigiul pe cale amiabilă la 17 martie 2017, a expediat în adresa SRL „Aria Grup” notificarea, prin care a solicitat achitarea datoriei existente, dar până la momentul depunerii cererii de chemare în judecată acesta nu și-a executat obligația contractuală.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a menționat că, în afară de solicitarea privind recuperarea debitului principal și a cheltuielilor de judecată, este în drept să solicite dobânda de întârziere. Astfel, SRL „Aria Grup” urmează să achite în

beneficiul reclamantei dobânda de întârziere în sumă de 980,80 lei, reieșind din rata de refinanțare stabilită de Banca Națională a Moldovei la data de 27 octombrie 2016 în valoare de 9 %.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a indicat că, prin semnarea contractului de vânzare-cumpărare părțile au instituit anticipat clauza penală, aceasta fiind prevăzută în pct.2.6 al contractului de vânzare-cumpărare din 02 februarie 2015, care prevede că pentru încălcarea termenelor de plată a mărfii primite, cumpărătorul achită vânzătorului penalitatea în mărime de 0,5% din suma neachitată, pentru fiecare zi de întârziere. Ca urmare a neexecutării obligației pecuniare asumate, SRL „Aria Grup” urmează să achite în beneficiul SRL „Aluminiu Grup” o penalitate în valoare de 14 128 lei.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a solicitat încasarea de la SRL „Aria Grup” în beneficiul său, a datoriei în mărime de 17 660, 63 lei, dobânzii de întârziere în mărime de 980, 80 lei, penalității în mărime de 14 128 lei și cheltuielilor de judecată.

Pe parcursul examinării cauzei SRL „Aluminiu Grup” a depus cerere de micșorare a cuantumului acțiunii, invocând că la data de 01 iunie 2017, SRL „Aria Grup” a achitat suma de 14 612 lei, diminuând parțial datoria principală.

Reclamanta SRL „Aluminiu Grup”, a solicitat încasarea de la pârâta SRL „Aria Grup” în beneficiul său a datoriei în sumă de 3 048, 63 lei, penalitatea în sumă de 14 128 lei, dobânda de întârziere în mărime de 980, 80 lei, taxa de stat în sumă de 983, 42 lei, suma de 130 lei cheltuieli de transport și suma de 11, 50 lei cu titlul de cheltuieli poștale.

Prin hotărârea din 04 ianuarie 2017 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aluminiu Grup” împotriva SRL „Aria Grup” cu privire la încasarea sumei și s-a încasat din contul SRL „Aria Grup”, în beneficiul SRL „Aluminiu Grup” penalitatea în sumă de 14 128 lei, dobânda de întârziere în mărime de 683, 59 lei, iar în total suma de 14 811, 59 lei, cheltuielile de asistență juridică. În rest acțiunea s-a respins.

Prin decizia din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Aria Grup” și s-a menținut hotărârea din data de 04 ianuarie 2017 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Aluminiu Grup” împotriva SRL „Aria-Grup” cu privire la încasarea sumei.

În consolidarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, în legătură cu neexecutarea condițiilor contractuale de către SRL „Aria Grup” și anume neachitarea în totalitate pentru marfa livrată în termenii stabiliți, s-a acumulat o datorie față de SRL „Aluminiu Grup”, la data înaintării cererii de chemare în judecată mărime de 3048, 63 lei.

Astfel, conform informației indicate în actul de verificare al decontărilor reciproce din data de 16 iunie 2017 și 06 noiembrie 2017, efectuate între SRL „Aluminiu Grup” și SRL „Aria Grup”, la data de 01 iunie 2017 SRL „Aria Grup” a achitat suma de 14612 lei, iar la data de 05 octombrie 2017 a achitat suma de 3048, 63 lei, deci se atestă faptul că, datoria a fost stinsă integral.

În astfel de circumstanțe instanța de apel a reținut că, prima instanță corect a ajuns la concluzia netemeinicii cerințelor înaintate de SRL „Aluminiu Grup” cu privire la încasarea sumei de 3048, 63 lei, cu titlu de datorie rezultată din relațiile

contractuale de vânzare-cumpărare, ținând cont de faptul că, potrivit actului de verificare al decontărilor reciproce din 06 noiembrie 2017, între SRL „Aluminiu Grup” și SRL „Aria Grup”, s-a stabilit că, SRL „Aria Grup” la data de 05 octombrie 2017, a achitat datoria restantă față de SRL „Aluminiu Grup” în mărime de 3048, 63 lei.

Instanța de apel a indicat că, prevederile pct. 2.2 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015, încheiat între SRL „Aria Grup” în calitate de cumpărător și SRL „Aluminiu Grup” în calitate de vânzător, stabilește că achitățile cumpărătorului față de vânzător se efectuează în termen de o lună din momentul livrării mărfii cumpărătorului, iar pct.2.6. al aceluiași contract indică că pentru neachitarea la timp a mărfurilor cumpărătorul este obligat să plătească vânzătorului o penalitate în mărime de 0.5% din suma neachitată la timp, pentru fiecare zi de întârziere.

Totodată, instanța de apel a reținut că penalitatea urmează a fi încasată în calitate de plăți succesive pentru fiecare zi de întârziere a executării obligației, iar dreptul la acțiune începe să curgă în fiecare zi de neexecutare în termen a obligației. Urmează de evidențiat că, SRL „Aluminiu Grup” și-a onorat obligațiunile contractuale, prin livrarea mărfii, însă SRL „Aria Grup” nu și-a onorat obligațiunile contractuale de achitare, motiv pentru care instanța de apel a menționat că, instanța de fond în temeiul legal a încasat din contul SRL „Aria Grup” în beneficiul SRL „Aluminiu Grup” clauza penală în mărime de 14 128 lei, calculată pentru suma datoriei de 17 660, 63 x 0,5% x 160 zile (6 luni).

La fel, instanța de apel a considerat că, dobânda de întârziere curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită printr-un contract scris între părți, important ca obligația debitorului să rezulte din plata unei sume de bani, să fie lichidă și exigibilă. Astfel, a indicat că, instanța de fond just a încasat parțial din contul SRL „Aria Grup” în beneficiul SRL „Aluminiu Grup” dobânda de întârziere în sumă de 683, 59 lei.

Tot în acest sens, instanța de apel a constatat că instanța de fond corect a ajuns la concluzia că suma de 1000 lei, urmează a fi compensate din contul SRL „Aluminiu Grup” în beneficiul SRL „Aria Grup”, cu titlul de cheltuieli de asistență juridică, proporțional părții admise din acțiune.

La fel, instanța de apel a menționat că, nu poate fi reținut argumentul apelantei SRL „Aria Grup” precum că, urmează a fi apreciat critic afirmațiile primei instanțe referitor la faptul că, marfa a fost livrată în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015, deoarece obiectul contractului constituie transmiterea în proprietatea cumpărătorului marfa: profile și accesorii pentru confecționarea ușilor și ferestrelor din PVC și aluminiu, iar cumpărătorul se obligă să preia marfa și să plătească prețul convenit, iar, livrarea se efectuează prin loturi. Cantitatea și sortimentul fiecărui lot, precum și prețul mărfurilor, se fixează în specificațiile și/sau facturile fiscale. Deci, în vederea executării contractului respectiv, potrivit facturii fiscale nr. AAA6992924 din 21 noiembrie 2016, SRL „Aluminiu Grup” a livrat SRL „Aria Grup” marfa în valoare de 22 509 lei.

De asemenea, instanța de apel a indicat că, nici afirmația apelantei referitor la faptul că, factura fiscală nu conține nici o mențiune că marfa se livrează în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din data de 02 februarie 2015, nu poate fi reținut, din motiv că, conform materialului probator s-a stabilit cu certitudine că SRL „Aria Grup” nu și-a onorat obligațiile conform contractului de vânzare -

cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015 și facturii fiscale seria nr. AAA6992924 din 21 noiembrie 2016. Însă, apelanta nu a contestat valabilitatea acestui act juridic și a facturii fiscale.

În afară de acesta, instanța de apel a indicat că, nu poate fi reținut nici argumentul apelantei cu privire la faptul că, cerința de încasarea a penalității de întârziere este neîntemeiată, ținând cont de faptul că, neachitarea sumelor restante de către SRL „AriaGrup” în temeiul contractului nr. 1 din 02 februarie 2015 și facturii fiscale seria nr. AAA6992924 din data de 21 noiembrie 2016, a fost confirmat și prin actul de verificare al decontărilor reciproce privind decontările reciproce la 16 iunie 2017 și 06 noiembrie 2017 între SRL „Aluminiu Grup” și SRL „Aria Grup”. În astfel de circumstanțe, penalitatea urmează a fi încasată în calitate de plăți succesive pentru fiecare zi de întârziere a executării obligației, iar dreptul la acțiune începe să curgă în fiecare zi de neexecutare în termen a obligației. Totodată, urmează de reținut că, plata penalității de întârziere este stipulată în pct. 2.6 al contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015, potrivit căreia părțile au stabilit anticipat plata penalității de întârziere, în mărime de 0,5 % din suma neachitată pentru fiecare zi de întârziere. Părțile au mai stabilit că, suma penalității nu poate depăși suma datoriei.

Tot, instanța de apel a menționat că nu poate fi reținut argumentul apelantei precum că notificarea a fost recepționată la 31 martie 2017 și este neîntemeiată cerința cu privire la încasarea dobânzii de întârziere, indicând faptul că, nu este necesară somație, în cazul în care este stabilită o dată calendaristică pentru executarea obligației. Iar, creditorul obligației pecuniare nu trebuie să dovedească dauna cauzată prin întârzierea executării, deoarece stabilirea acestor daune se face anticipat, de regulă, în baza art.619 Cod civil, dacă o lege specială sau contractul părților nu prevăd altă mărime a dobânzii.

În asemenea circumstanțe instanța de apel a reținut că, argumentele invocate în apel nu pot constitui temei de admitere a apelului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a hotărârii contestate și au fost obiect de examinare în instanța de fond, fiind cercetate și examinate pe deplin.

La 27 iulie 2018, SRL „Aria Grup” a depus cerere de recurs împotriva deciziei din data de 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârii din 04 ianuarie 2017 a Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău și a deciziei din data de 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Aluminiu Grup” împotriva SRL „Aria Grup” cu privire la încasarea penalității, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată să fie respinsă integral.

Totodată, solicită recurenta încasarea din contul SRL „Aluminiu Grup” în beneficiul SRL „Aria Grup” suma de 2000 lei cu titlul de cheltuieli pentru asistență juridică și taxa de stat achitată la depunerea cererilor de apel și recurs în sumă de 333, 26 lei și respectiv în sumă de 227 lei.

În motivarea cererii de recurs, recurenta SRL „Aria Grup” a indicat că hotărârea instanței de fond și decizia instanței de apel privind încasarea din contul SRL „Aria Grup” a penalității, dobânzii de întârziere și cheltuielilor de judecată sunt ilegale, emise cu încălcarea esențială și aplicarea eronată normelor de drept material și procedural fiind aplicată o lege care nu trebuia aplicată.

Recurenta SRL „Aria Grup” a invocat că, în baza facturii fiscale nr. AAA6992924 din 21 noiembrie 2016, SRL „Aluminiu Grup” a livrat către SRL „Aria Grup” marfa în sumă totală de 22 509 lei. Astfel, nu pot fi reținute concluziile instanțelor de fond și de apel precum că intimata SRL „Aluminiu Grup” a livrat marfa către SRL „Aria Grup” în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015.

Recurenta SRL „Aria Grup” a menționat că, instanța de apel în mod eronat a aplicat prevederile art. 753 alin. (1) Cod civil, ori, instanța de apel nu poate face uz de prevederile Codului civil, ce reglementează contractul de vânzare-cumpărare atâta timp cât în factura fiscală de livrare a mărfii nu este nici o mențiune despre un astfel de contract. În temeiul Instrucțiunii privind completarea formularului tipizat de document primar cu regim special și anume factură fiscală, adoptată în temeiul ordinului Ministerului Finanțelor nr. 115 din 06 septembrie 2010, orice factură fiscală emisă conform contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din 02 februarie 2015, trebuie să conțină mențiune despre faptul dat. Astfel urmează a fi apreciate critic afirmațiile instanțelor judecătorești, precum că, marfa a fost livrată în temeiul contractului de vânzare-cumpărare.

Recurenta SRL „Aria Grup” a indicat că, marfa în speță a fost livrată peste un an și 9 luni de la data de 02 februarie 2015, iar factura fiscală nr. AAA6992924 din data de 21 noiembrie 2016 nu conține nici o mențiune că marfa respectivă se livrează în temeiul contractului de vânzare-cumpărare nr. 1 din data de 02 februarie 2015.

Conform pct.1.2. al contractului prezentat la materialele dosarului, rezultă că livrarea se efectuează prin loturi. Cantitatea și asortimentul fiecărui lot, precum și prețul se fixează în specificațiile și/sau facturi fiscale. Prin urmare, în factură fiscală nr. AAA6992924 din data de 21 noiembrie 2016, nu este indicat că marfa în conținut, a fost livrată în temeiul contractului de vânzare-cumpărare.

Recurenta SRL „Aria Grup” a indicat că, concluzia instanțelor de judecată privind încasarea penalității de la SRL „Aria Grup” în sumă de 14128 lei este ilegală, deoarece rezultă din aplicarea legii care nu urma a fi aplicată speței date.

Recurenta SRL „Aria Grup” a menționat că, debitorul este ținut să plătească clauza penală atunci când sunt întrunite toate condițiile acordării de despăgubiri. Se cere deci, ca clauză penală să fie negociată și inserată în contract, neexecutarea să provină din vina debitorului, să-i fie imputabilă, iar dacă el va olovedi cauza străină, va fi exonerat de plata clauzei penale.

Recurenta SRL „Aria Grup” a indicat că, în cazul dat marfa a fost livrată în temeiul facturii fiscale nr. AAA6992924 din 21 noiembrie 2016, or, factura respectivă nu conține mențiune despre faptul că a fost emisă în baza a contractului de vânzare-cumpărare, iar în consecință, pentru livrarea mărfii conform facturii fiscale sus menționate și achitarea prețului, părțile nu au stabilit nici o clauză penală. Astfel, consideră că nu este temei legal pentru admiterea cerinței SRL „Aluminiu Grup” de încasare a penalității în mărime de 14 128 lei.

Recurenta SRL „Aria Grup” a menționat că, cerința SRL „Aluminiu Grup” de încasare a dobânzii de întârziere la fel este una neîntemeiată, iar concluzia instanței de fond și de apel este ilegală. În cazul dobânzii prevăzute de art.619 Cod civil, aceasta reprezintă o modalitate de despăgubire pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare, considerându-se că are loc folosirea mijloacelor financiare străine. Folosirea mijloacelor financiare străine are loc în cazurile în care

cumpărătorul reține plata pentru bunurile procurate, clientul reține plata pentru lucrările executate și serviciile prestate, locatarul întârzie să achite chiria etc.

Concomitent, în condițiile legii, dobânda de întârziere pentru întârzierea executării obligațiilor pecuniare curge de drept, chiar dacă nu a fost stabilită prin contract scris între părți. Pentru curgerea de drept a dobânzilor de întârziere se cer a fi îndeplinite următoarele condiții și anume: obligația debitorului să constea în plata unei sume de bani, obligația să fie lichidă și obligația să fie exigibilă.

Recurenta SRL „Aria Grup” a menționat că, dobânda de întârziere, rezultând din prevederile legale, urmează a fi încasată de la data punerii debitorului în întârziere. Prin urmare, marfa a fost livrată în temeiul facturii fiscale nr.AAA6992924 din 21 noiembrie 2016, iar notificarea anexată la materialele dosarului a fost recepționată de SRL „Aria Grup” la 31 martie 2017.

Din considerentele menționate, recurenta SRL „Aria Grup” a invocat că, prima instanță nu a luat în considerație prevederile legale prevăzute la art. 617 alin. (1) Cod civil și prevederile art. 575 alin. (1) Cod civil, or, este neîntemeiată cerința reclamantei SRL „Aluminium Grup”, care invocă că dobânda de întârziere trebuie să fie încasată pentru perioada de 160 de zile.

Recurenta SRL „Aria Grup” cu referire la cheltuielile de judecată a invocat art.94 Cod civil, în conformitatea căruia instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 23 mai 2018, prin scrisoarea de expediere numărul 5844 (f. d. 113), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei, lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost declarat de SRL „Aria Grup”, la data de 27 iulie 2018, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 09 septembrie 2018, în adresa intimatei SRL “Aluminiu Grup”, a fost expediată copia recursului declarat de SRL „Aria Grup” cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 03 octombrie 2018 SRL „Aluminiu Grup” a depus referință prin care a solicitat declararea recursului inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Aria Grup”, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau

aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Aria Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de SRL „Aria Grup”, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens CtEDO, în jurisprudența sa, a constatat că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise (cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic

superioare, depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective. Trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile, care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmers împotriva Suediei hotărâre din 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1-1¹) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Încheierea privind inadmisibilitatea recursului se plasează pe pagina web a Curții Supreme de Justiție la data emiterii și se transmite tuturor participanților la proces și reprezentanților acestora.

În asemenea circumstanțe, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de SRL „Aria Grup”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Aria-Grup”, împotriva deciziei din 24 aprilie 2018 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Aluminiu Grup” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Aria-Grup” cu privire la încasarea sumei.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Tamara Chisca-Doneva

Nina Vascan